

Midnattsropet

nr 14-15 - 1973 - årg. 14 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

**TORGPREDIKARE
MED VISION**

Framåt

Tidningsekonomi är ett svårt kapitel. Tidningsdöden härjar. Och små tidningar försvinner och istället växer de stora och blir monopolartade.

Midnattsropet är en typ av tidning som är helt olönsam, både för tryckaren och utgivaren. Det finns heller ingen som helst ekonomisk spekulation bakom dess existens. Men som organ för Maranatabudskapet anser vi som arbetar med produktionen av tidningen att den är helt oundgänglig.

Midnattsropet kostar 1:60 per tidning i prenumerationsavgift. Lösnummerpriset är 1:80. De pengar som kommer in på försäljningen, slukas upp på ett ögonblick i tryckerimaskineriet, utan att ge någon som helst ekonomisk grund.

300/300

Nu har vi på redaktionen utarbetat en plan som kan ge MR ekonomisk ryggrad för det närmaste året. Vi kallar den 300/300 principen. Om trehundra människor ger trehundra kronor, så blir det 90 000 kronor. Mycket pengar, eller hur? Ja, och det tryggar utgivningen av MR under större delen av året.

Inte är trehundra kronor något oöverstigligt offer för den som förvärvsarbetar. Tar vi oktober månad som en särskild offermånad för Midnattsropet, så kan vi var och en se till att vi drar in på utgifterna den månaden och krymper vår budget.

90 000 kronor bildar en stödfond för Midnattsropet. Trehundrakronorsgivarna axlar bördan av att ekonomiskt upprätthålla tidningen för ett år framåt.

De bildar en inre cirkel, som stöder vår grafiske missionär och blir därmed själva en skara missionärer, oundgängliga, arbetande i det tysta.

tillsammans

aktuell kommentar

Ny andedopslära på väg?

□ Överfyllda kyrkor och långa möten rapporterades det från pingstdiplomaten David du Plessis' besök i Sverige. du Plessis är den moderna pingströrelsens representant, som tagit som sin uppgift att söka passa in pingstbudskapet i Kyrkornas Världsråd, katolska kyrkan och övriga kyrkosamfund.

Från USA sägs det att om denna nya pingstväckelse bland katolikerna fortsätter med samma fart som under dess första sex år, kommer majoriteten av USA:s katoliker att vara med inom tio år.

Det är självklart att den påvliga hierarkin inför denna frammarsch inte kunnat förbli passiv. Påven Paul VI har följt rörelsen intensivt och även prisat den. Annars vill man gärna betrakta förnyelserörelsen som ett svar på Johannes XXIII:s bön om en ny pingst för kyrkan.

Det senaste är att man även startat en femårig dialog med den klassiska pingströrelsen om Andens dop. Så småningom ämnar man även gå vidare och ta upp vattendopets bibliska grund och sedan frågan om kyrkosyn och ämbetssyn. I dialogen har man dock velat lägga betongen mera på andligheten än på systematisk teologi.

— Förnyelsen visar att Anden är viktigare än teologin, säger Don Dietz, katolsk präst i Täby, till Dagen apropå kontakterna med pingströrelsen.

Utifrån sett verkar dock teologin tvärtom ha intagit en central roll i de pågående kontakterna. Det är dock inte den här gången fråga om något i den traditionella teologin, som man kommit att diskutera utan något i mångas ögon så ovidkommande som synen på tungotalet. Här har emellertid konsekvenserna av en djupare och fundamental skiljaktighet kommit i dagen.

Omkring tungotalet har nämligen utkristalliserats sig en helt ny syn, som står emot de klassiska pingst-

vännernas. De såg tungotalet som ett tecken på Andens dop, medan de katolska pingstvännerna ser tungotalet som en gåva, där ett förvandlat liv är tecknet.

Tungotalet som en gåva, dvs att man kan vara andedöpt utan att tala i tungor, innebär dock en allvarlig förskjutning och en eftergift för de stora grupper, som gärna accepterar pingsteologin men föraktar den genuina pingsterfarenheten och dess självklara uttrycksformer. Risken finns ju alltid i sådana fall att de traditionella kyrkoformerna sprängs. Man vill helst ha ett stillsamt andedop, som smälter in i den andäktiga kyrkostilen och som inte leder till alltför vittgående konsekvenser.

För en människa mitt uppe i den andliga striden är det dock självklart att andedopet inte bara åtföljs av något enstaka ord i tungor eller stannar vid en punktupplevelse. Det är viktigare att andedopet medför ett så starkt utflöde att tungotalet helt enkelt inte går att hejda.

Detta är en allvarlig utveckling, när man förstår att den teologiska underbyggnaden nu börjar skönjas för ett verkligt närmande mellan katolska kyrkan och pingströrelsen. Samtidigt som katolska kyrkan tar hand om andedopet, skapar man även förutsättningar för att tungotalare och icke-tungotalare skall kunna förnas utan att det skall behöva uppstå några motsättningar.

Det är hög tid att vakna upp inför det bedrägeri som det innebär att göra teologin till något så betydelseöst. Medan frikyrkorna avrustar är katolska kyrkan i full färd med att utveckla ett teologiskt system, som när tiden är inne skall kunna uppsluka alla som den kommer i kontakt med. Men därmed står vi också inför det faktum, att alla profetior om ett vittomfattande och totalitärt kyrkosystem håller på att gå i uppfyllelse. □

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35. Efter växelns stängning 80 29 39.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D.v.s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Oppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1973

300/300

principen

Det här numret av MR har en annan exteriör. Det är förpackat i offset.

Vad vi har åskådat de sista åren det är en tidningarnas vandring in i den färgrika off-setvärlden lämnande den svart-vita, uråldriga blytillvaron bakom sig.

Det är också naturligt att så sker. Offset är enklare, rationellare och ofta billigare. Offset höjer kvaliteten på text och bilder, det ger en för ögat läs-vänligare struktur.

Men den ekonomiska förbättring som metoden vanligtvis ger, gäller inte den typ av tidning som MR representerar med vår snäva upplaga. Det här nya förfaringssättet innebär för vår del en markant ökning av tryckerikostnaden.

Midnattsropet går nu ut med en ny typ av förslag till ekonomiskt stöd. Det är vad vi kallar 300/300 principen. Det finns en detaljerad redogörelse för det i annonsform. Tanken är att om 300 människor satsar 300 kronor var så bildas en ekonomisk grund som kan fungera som stödfond för tidningen. För att markera vikten av en allmän uppslutning kring det här förslaget, så utnämner vi oktober till en särskild offermånad för MIDNATTSROPET.

Det här är fråga om ett försakelseelement. Det är fråga om att bedöma, värdera och inse vikten av små gemensamma handlingar som får stora återverkningar.

Om tusen människor slutar köpa kvällstidningen, så blir det per år en viss summa inbesparad. Närmare bestämt 290 000 kronor.

Eller plocka i floran av veckotidningar, det är en brokig skara av tidningar, där påträffas alla polerade former av dekadans och förfall, idoldyrkan, kändiskult, monarkisjuka, modefobi, där finns en hel värld av förljugen romantik och noveller som flyr bort från verkligheten. Det är väsentligt att förstå att dylika alster fungerar så att de trasar sönder det andliga livet hos människor. Sådant ruttet kolportage har absolut ingen plats i ett kristet hem.

Eller vad händer om tusen personer slutar med tv-licensen. Jo, den enorma summan av 200 000 kronor sparas in och kan användas till vettigare ändamål. Vad använder du din tv till? Information eller underhållning eller sömnmedel?

Maranataropet har det trångt i det här landet. Vi har inte några politiska vänner. Vi umgås inte med socialreformatorer. Vi har inga öppna kanaler inom massmedia. I själva verket är det så att vi inte bara blir sparkade och bespottade utan det sker något som är betydligt effektivare: vi blir nedtystade.

Men vill du vara med och göra Midnattsropet till det här landets högljuddaste tidning, inte bara genom att upplagan höjs numerärt, utan också att vi får ekonomiska möjligheter att arbeta med tidningsmässiga resurser.

För Midnattsropet gäller det i den här tiden inte att ta på sig någon lämplig mask utåt eller att hitta en mimik som passar in i samhällsbilden. Fastmer gäller det att förblivna nakna och tala evangelium. Där ligger vår oerhörda styrka: det nakna, oförfälskade, men också det sunt hämningslösa.

Det är två ting som är viktiga i sammanhanget. Vi behöver upp-rätthålla vår Maranatagemenskap genom en tidning. Och vi behöver en tidning som vakar över jorden, världshistorien och människorna. Det är Midnattsropets uppgift. Vad som nu måste ske, det är att den ekonomiska bördan breddas. Och kom ihåg, MR är ingen storstadsprodukt eller ett svealandsfabrikat, den är en missionär för hela landet och för Norden. Den behöver offrande missionärer i hela Norden.

LIDANDE

— vägen till glädje i Gud

... lidandet dödar och föder. Dödar mitt själv-
liv. Och föder i dess ställe kristusliv. Halleluja!

Text Stina Fridolfsson

LIDANDE är nåd från Gud. Inget lidande är meningslöst. Förr trodde jag att bara ställföreträdande lidande var välbehagligt för Gud. Nu anar jag en större betydelse av allt lidande.

Lidande är förutsättningen för att få glädje i Gud. Genom varje lidande vi möter på livsvägen förlorar vi — eller hellre, befrias vi från — ett materiellt glädjeämne. Glädje är en livsnödvändighet för människan, och vi måste då söka en annan glädje. Glädjen i Gud. Genom att allt mer befrias från inomvärldsliga glädjeämnen, blir man mindre sårbar och allt starkare. Vem kan skada den som har sin glädje i ting som är förvarade i den tillkommande världen? Hur skulle den som har all sin fröjd i Herren kunna förtvivla? Fröjd i Herren är vår starkhet.

Den som är självupptagen och egoistisk måste gå genom mycket

lidande för att lära sig hämta styrka från och i Herren. Han måste lida sig till befrielse från själviska omsorger. Ju mer lidande, dess mer befrielse från självliv. Till slut, när man börjar ana lidandets mening, blir lidandet något kärt och outhärligt. Vi kan genom lidande frigöras från oss själva så att Jesus kan förhållas i oss. Allt lidande blir på så sätt för Jesu skull. Vare sig jag lider oförskyllt genom förföljelse och olika omständigheter eller över mina egna skavanker och fel, så är det lidande som dödar och föder. Dödar mitt självliv. Och föder i dess ställe in kristusliv. Halleluja!

Om lidandet inte får verka fram det som det är ämnat till — *värka ut* det som står i vägen för Herrens härlighet — så blir kvar inom dig en förhårdnad. Som kallas *bitterhet*. Den som går med sådant inom sig har död i sitt väsen. Och blir

han inte befriad i tid, så kommer han att dö i likförgiftning.

Den dag du menar att ditt lidande är alltför svårt, alltför oförskyllt och grymt, då blir det i stället för ett medel till rening en källa till bitterhet och död.

Ditt lidande är aldrig för svårt. Spring upp av fröjd när du upplever det djupaste lidande! Det är ju ett bevis på att Herren älskar dig och vill ge dig större förtroende. Den Herren älskar, tuktar och agar han. Det träd som bär frukt beskärs för att bära mer frukt.

Mister vi alla jordiska glädjeämnen, måste vi söka all glädje i Gud. Så kommer vi att finna att den glädjen överväger all annan, och allt lidande vi upplevde när vi förlorade det vi hade kärt här på jorden; allt detta lidande endast och allenast var kärlek — en oändlig, gränslös, obegriplig kärlek och nåd från vår Gud och Fader.

BED FÖR MISSIONÄRERNA!

Jesus drog till en bortglömd landsända och bosatte sig. Men inte bara det. Hans ärende var ingenting mindre än att ta ut medarbetare. Det gör Han i ett område som helt saknar religiös tradition. Det var det mörkaste området i hela Israel, men också det jungfrueligaste. Här mötte Jesus en öppenhet som inte fanns någon annan stans. Ty. Jesus kom icke för att fortsätta något påbörjat. Han kom för att lägga en grund.

Fiskarna från Sebulon

Predikan av Arne Imsen Del I

Texten här i Matteus vittnar om enkla fakta. Det finns inget dramatiskt eller särskilt händelserikt i det och ändå är allting så väl förberett. Det är ingenting mindre än det profetiska ordet som går i fullbordan.

Profeten Jesaja talar om den kommande fridsfursten i Jes. 9:1—2: Dock natt skall icke förbli där nu ångest råder. I den förgångna tiden har han låtit Sebulons och Naftalis land vara ringa aktat, men i framtiden skall han låta det komma till ära, trakten utmed Havsvägen, landet på andra sidan Jordan, hedningarnas område.

"Det folk som vandrar i mörket

skall se ett stort ljus
ja över dem som bo i dödsskuggans land
skall ett ljus skina klart."

Här talas om ett bortglömt område. Ett område i mörker. Ett område i ångest. Till just detta område ges ett speciellt löfte.

Det finns många mörka platser på vår jord. Till synes bortglömda. Man kan fråga sig vad det beror på.

Svaret får vi i texten. Situationen skulle förändras och den skulle förändras när Jesus kom dit. Den ende som rör på mörkret och skingrar det är Jesus. Den ende som tar itu med den ångest människan upplever,

● Bibeltexten

"Men när han hörde att Johannes hade blivit satt i fängelse, drog han sig tillbaka till Galileen.

Och han lämnade Nasaret och begav sig till Kapernaum, som ligger vid sjön, på Sabulons och Neftalims område, och bosatte sig där,

för att det skulle fullbordas, som var sagt genom profeten Esaias, när han sade:

"Sabulons land och Neftalims land, trakten åt havet till, landet på andra sidan Jordan, hedningarnas Galileen —

det folk som där satt i mörker fick se ett stort ljus, ja, de som sutto i dödens ängd och skugga för dem gick upp ett ljus."

Från den tiden begynte Jesus predika och säga: Gören bättring, ty himmelriket är nära.

Då han nu vandrade utmed Galileiska sjön, fick han se två bröder, Simon, som kallas Petrus, och Andreas, hans broder, kasta ut nät i sjön, ty de voro fiskare.

Och han sade till dem: Följen mig, så skall jag göra eder till människofiskare.

Strax lämnade de näten och följde honom.

När han hade gått därifrån ett stycke längre fram, fick han se två andra bröder, Jakob, Sebedeus son, och Johannes, hans broder, där de jämte sin fader Sebedeus sutto i båten och ordnade sina nät, och han kallade dem till sig.

. Och strax lämnade de båten och sin fader och följde honom.

Och han gick omkring i hela Galileen och undervisade i deras synagogor och predikade evangelium om riket och botade alla slags sjukdomar och allt slags skräplighet bland folket.

Och ryktet om honom gick ut över hela Syrien, och man förde till honom alla sjuka som voro hemsökta av olika slags lidanden och plågor, alla som voro besatta eller månadsrasande eller lama: och han botade dem.

Och honom följde mycket folk ifrån Galileen och Dekapolis och Jerusalem och Judeen och från landet på andra sidan Jordan."

Matt. 4:12—25

det är Jesus. Att Jesus kommer betyder att mörkret skingras. Mörkret har sin orsak, ångesten har sin. Jesus går förbi symptomen, den ytliga och yttre, och går direkt till grundproblemet.

Alla mörka områden, alla mörka platser, har fått ett speciellt löfte.

"Dock, natt skall icke förbli där nu ångest råder."

De har fått ett löfte att lyftas upp ur en i ångest isolerad tillvaro. Det är det Gud vill. Han vill det genom Jesus Kristus, överallt och i alla sammanhang.

Nu kan man fråga sig vad det var som gjorde att just det här området betraktades som ett speciellt dystert, mörkt och i andligt avseende bortkommet område.

Vi skall läsa en gång till vad som sägs om den här platsen. Matt. 4:15

"Sabulons land och Neftalims land, trakten åt havet till, landet på andra sidan Jordan, hedningarnas Galileen."

* * *

Dessa platser låg längst i norr i Israel. Långt till Jerusalem, men nära till hedningarnas område. Det här var platser som var mer påverkade av de omkringliggande folkens religion, än de var av sin egen. De var mer påverkade av de länder som gränsade till Israel, än de var av sitt eget folk.

Vi känner inte en enda profet som härstammar från de här trakterna. Vi känner inte någon bemärkt gammaltestamentlig profil som haft sitt hemland här. Det såg ut som om de här platserna var alldeles bortglömda. Men just till den här bortglömda landsändan drog Jesus och bosatte sig.

Men inte bara det. Han drog dit med en speciell avsikt. Hans ärende var ingenting mindre än att

ta ut medarbetare.

Det är från denna bortglömda landsända som skaran omkring honom togs ut. I Matt. 4: 18—19, ser vi hur det gick till.

"Då han nu vandrade utmed Galileiska sjön, fick han se två bröder, Simon, som kallas Petrus, och Andreas, hans broder, kasta ut nät i sjön, ty de voro fiskare.

Och han sade till dem: Följen mig, så skall jag göra eder till människofiskare."

Vi har sagt att det var ett mörkt område, men på samma gång kan vi förstå att dem Jesus tog ut till det kolossala apostlaämbetet, de var hälsosamt befriade från all religiös belastning. Ty Jesus kom icke för att fortsätta något påbörjat. Han kom för att börja från början. Jesus byggde inte på något som någon annan hade gjort, han lade grunden.

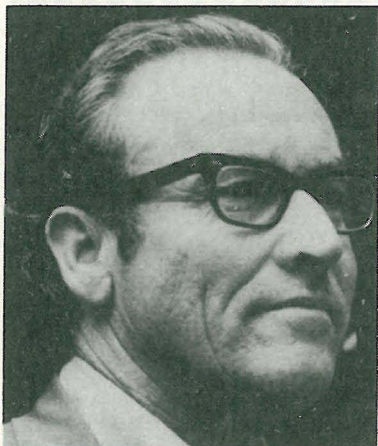
De var befriade från all religiös belastning och sett ur den synpunkten så var det dels det mörkaste området i Israel, men också det bästa, för det var ett jungfruligt område. Här mötte Jesus en öppenhet som hade varit svår att finna på andra platser.

Därför att religiösa traditioner, vare sig det är lokala traditioner eller nationella traditioner eller släkttraditioner, är hämmande och förlamande. Det finns ingenting som är så hämmande som traditionen. Och det är oerhört svårt att bryta sig ur traditionen, att befrias från den. Det är så oerhört svårt att börja om från början, vi vill så gärna arbeta vidare på den grund som är lagd.

* * *

Men det var inte nog med att de skulle vara fria från religiösa traditioner. Då Jesus skulle börja sitt underbara verk, måste också en annan förutsättning

Forts. sid. 20

Intervju med
missionär Ernst Höglander

Vad hade du för föreställningar när du åkte ut som missionär första gången?

När jag åkte ut första gången hade jag en romantisk föreställning om vad det var att vara missionär. Det var att missionärerna var några särskilda helgon. Jag blev besviken när jag insåg att även avundsjuka och egoism florerade ute på fältet. Det blir då väldigt svårt när man kommer ut ny och grön och skall kämpa mot allt det här.

Jag åkte ut på en gudomlig kallelse och hade en starkt förnimmelse av att jag skulle till Brasilien. Första gången åkte jag ut

som pingstmissionär. Var då ute i lite över fyra år. Det var en läroperiod. Man fick praktiskt se in i vad missionen innebar, hur den fungerade och träffa människor som arbetade med missionsuppdrag. Den perioden gav en realistisk inblick i det praktiska arbetet och gav en klar uppfattning om positiva såväl som negativa sidor. Jag hade verkligen nytta av detta senare.

En sak man får lära sig, det är att Gud arbetar inte så särskilt fort. Därför att ingenting är hastverk i Guds rike, Gud har aldrig bråttom. Det går sakta och försiktigt. Man får ge sig till tåls.

forts. sid. 19

Brasilien på frammarsch – växer ifrån kyrkorna?

Brasilien är ett framstegs- och framtidsland och det håller på att växa från katolicismen. Det har blivit Vatikanens största problem-land och man vet inte hur man skall tygla det. Det är ett land som sjuder av energi och arbetsiver. Man har ett intresse för socialismen och försöker bygga in många av dess idéer i statsapparaten. Vad som händer är att landet mer och mer blir socialiserat.

Latinamerika är politiskt sett en mycket labil kontinent. Man tänker på militärjuntor som griper makten, halvdiktaturerna och diktaturerna som framtingas av rena upplösningstillstånd. Man tänker på den politiska desperation som kännetecknar de kortvariga regimerna. Man tänker på revolutionsstämningarna och egensinnet som groor bland folket.

Men Brasilien skiljer sig helt från sina grannar. När man kommer dit och bor, har man en känsla av att det är oerhört stabilt land. Och man ser ju framstegsandan och framstegstron. Brasilien ligger i själva verket långt före sina grannar. När folk från grannstaterna kommer till Brasilien upplever de det som de kom till en annan värld.

Pionjären från Minas Geraes

presentation

av

José

Gonsalves

Som medlem i en fri pingsförsamling i Belo Horizonte mötte *José Gonsalves Freitas*, 38 år, det friggörande maranatabudskapet första gången 1964. Våra missionärer Ernst och Doris Högländer hade då verkat en tid i trakten och José, som en kort tid senare avskildes som evangelist av Ernst vid en konferens i staden Nanuque, är en frukt från arbetet där.

Han började predika för människor bl a i sitt enka och trånga hem och efter en tid hade han sin första dopförrättning. José evangeliserade i olika brasilianska städer men upplevde att han ville tjäna Gud på ett fullödigare sätt.

Då gjorde han någonting som han aldrig gjort förut, han gick ut på gatorna och predikade och startade friluftsmöten. Där fick han se hur Guds kraft verkade bland människor, enkelt, direkt, mäktigt, förlösande.

Men han fick samtidigt uppleva en svår förföljelse. Han blev ut-

kastad ur städer och hotad till livet och fick fly bort från platser. Men han hade Guds envishet och kom tillbaka och blev ibland på nytt utkastad, men fick också många öppna dörrar där han kunde verka.

I en stad, Santa Rosa de Lima, öppnade man en process mot honom. Han anklagades för kommunistisk verksamhet. Domaren hade en anklagelseakt på fjorton sidor. Men då gick José och hans vänner in i bön och fasta. Och situationen vände sig och en må-

nad innan förhandlingarna skulle börja avskrev domaren målet.

José såg Herrens ledning i att börja mission i ett tämligen otillgängligt distrikt som heter Norra Minas. Dit kom han ensam men fylld av tro och i detta väldiga distrikt reste han runt och predikade Guds enkla frälsningsbudskap.

I Norra Minas har nu på kort tid rest sig sju församlingar. Det är det vittnesbörd José har om sitt osjälviska arbete i jättelandet Brasilien.

ARABMISSIONEN

Evangelium måste bakom murarna . . .

Henry Daniels:

— De unga söker efter tillfredsställande läror och lägger sina studier åt sidan för att ägna sig åt ett nyskapande. Man har fått ordet och är beredd att ge allt! Men det är inte Guds ord, Kärlekens ord, utan maoistiska böcker med sin ideologi! Det gäller i Västeuropa och det gäller i arabländerna. Arabvärlden är på väg rakt in i armarna på kommunismen.

— Idag finns det 470 miljoner muhammedaner. Den aggressivitet som kännetecknade de första av Muhammeds efterföljare har inte avtagit. Under det senaste året har enligt uppgift 1500 namnkristna i Egypten övergått till Islam, där starka framstötter görs av muhammedanerna och där direkt diskriminering av de kristna sker. Bara från ett muhammedanskt universitet i Kairo, sänds hundratals missionärer ut över hela världen! Var sjunde människa på jorden är muhammedan.

— Islams religion liksom marxismen-leninismen, har en likgiltig religion att tacka för sin existens. Frågan är om de någonsin skulle ha framträtt om de kristna levte efter den lära som de så högljutt talar om?

Arabvärlden var ofta i centrum under Malmköpingsveckan. Helt naturligt, eftersom vi hade som gäster Henry Daniels och Margit Lindberg, båda med flera års erfarenhet av mission i arabländerna. De var i farten varje dag i Malmköping, predikande, informerande, berättande.

Rakt igenom allt vad de sade hördes frågorna från millioner människor som aldrig hört talas om evangelium. Araberna är det folk som aldrig fått mottaga missionärerna. Araberna är det folk som idag väntar på Jesu Kristi evangelium; det evangelium som inte låter hejda sig av politiska murar.

Missionsmöte i Malmköping. Mynnade ut i beskrivningen av gatuförsamlingen, dvs när de kristna går ut på torg och gator och förkunnar evangelium. Det är Guds uppsökande evangelium, det är den apostoliska vägen och först av allt: det är den väg vi kristna måste gå idag för att nå människor.

Margit Lindberg, vår arabmissionär, utbrast spontant efter mötet:

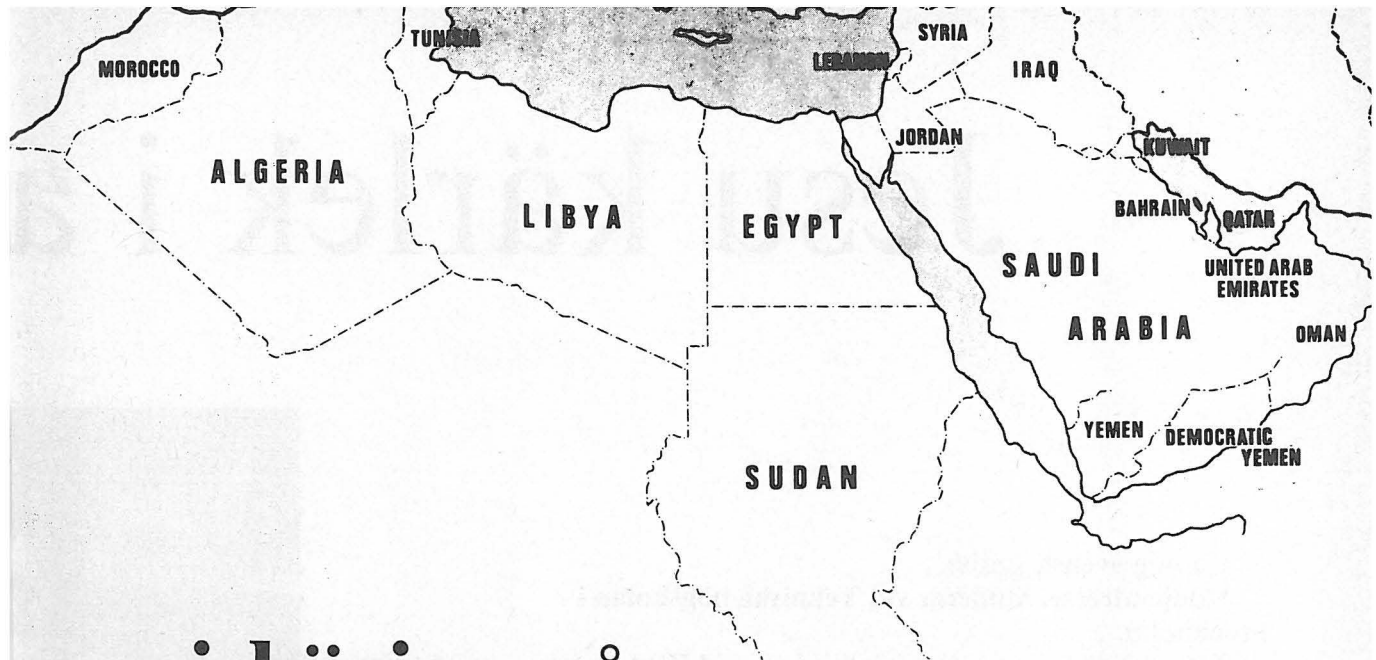
— Tänk er en församling på gatan som sjunger och predikar evangelium. Det vore en väg att gå i arabländerna. En församling av andlig substans men utan fysisk form, svårlokaliserad för myndigheterna, men en levande Kristi kropp bland de behövande.

Genom en total feltolkning av missionsbefallningen och genom

mänsklig räddhåga och tveksamhet har ett helt folk lämnats utanför evangelisationen. Det är araberna.

Arabvärlden, en politisk krutdurk och en egensinnad tusenårskultur som vill leva kvar i sitt livsmönster, men också en hungrande, nyfiken och jagande kultur som försöker hitta en säker position på jordgloben, men också en självmedveten kulturs pockande på en bestämd plats i det globala scenariet.

I vart och ett av arabländerna finns miljoner och åter miljoner människor som aldrig hört evangelium predikas. Politiskt sett, finns det murar som ingen människa kan bryta igenom. Men här till dessa länder vill Gud sända människor utrustade med den helige Andes kraft, för att bana mark för det glada budskapet om frälsning och försoning.

... vi börjar på Sergels Torg

Margit Lindberg undervisar om livets väg på Sergels Torg.

Foto: Lasse Andersson

Jesu kärlek i a

En ung svensk grabb.

Studieintresse. Studerar vid Tekniska högskolan i Stockholm.

Tar anställning som kemisk forskare vid FOA. Arbetar där en tid och samlar samtidigt ihop sin världsbild.

Kommer till tältet i Tantolunden och hör predikan om Jesus Kristus som i sitt blod återknutit kontakten mellan Gud och människa. Efter att ha lyssnat tar han stegen fram till bönebänken och böjer sig och ropar till Jesus.

Då öppnar Jesus hans ögon och han ser det han inte sett förut. Han ser tillvarons hjärta.

De unge svenske grabben, forskaren och Tantolundsbesökaren är inte längre samme person. För han har fått del av ett blod som renar. Han har fått ta emot frälsningskraften i Jesus Kristus.

Fred Örtegren samtalar med Björn Blåhammar

— Nu har du slutat din anställning på FOA.

— Det var ett steg i tro, men Gud var trofast och visade en väg och jag fick snart en annan anställning med fria arbetstider och på det viset fick jag mycket fri tid och fick då förutsättningar att lära känna Gud och tjäna Honom mera fullt.

Vad tror du om en sådan här

konferens som Malmköpingsveckan?

— Jag tror att den tjänar först och främst syftet att uppbygga Guds folk.

— Och att det är en väldig manifestation av Guds kraft i andevärlden.

— Men den innebär också en

samling för nya uppgifter.

Vad har du själv upplevt dom här dagarna?

— Framförallt har jag erfärut glädjen i budskapet. Att det verkligen är ett glatt budskap Jesus gett oss. Och jag tycker att jag har kommit närmare vår vision.

Hur vill du beskriva den visio-

Fred Örtegren på Sergels

tion på jorden

Foto: Lasse Andersson

Jesus vill att vi skall gå ut och uppenbara Hans fullhet bland människorna. För Maranatas del är vår vision den att det skall ske på Sergels torg. Det skall ske som ett vittnesbörd för hela denna sargade värld.

det inget som kan förhindra Jesu återkomst.

— Vi måste in i bibeln och forska efter de sanningar som Gud vill uppenbara. Vi når dem inte genom mänskliga medel utan Gud har gett oss en annan väg. Det står klart att den urkristna församlingen hade gåvor till sitt förfogande som knappast är i funktion idag. Jesus visar vägen. Det är vår uppgift att gå den.

— När en Guds församling samlas kring Guds ord i den övre salen, så finns det inget som kan hålla henne tillbaka. Slöjan brister och Jesus träder fram. Vad vill Jesus göra idag?

— Han vill att vi skall gå ut och uppenbara Hans fullhet bland människorna. Och för Maranatas del är vår vision den, att detta skall ske på Sergels torg. Det skall ske som ett vittnesbörd för hela denna sargade värld.

Hur skall vi se på vårt förhållande till omvärlden?

— Vi skall se på Jesus och definitivt ej beblanda oss med världen och ej heller blanda oss med andra kyrkor och trosriktningar. Vi skall se på Jesus så att Han uppenbarar sig för oss.

— Församlingen skall vara i

centrum av tillvaron. Vi måste vara beredda att ge upp allt det materiellt goda. Församlingen måste inrikta sig på de tider som skall komma, så som de tiderna är beskrivna i Uppenbarelseboken. Det är alldeles självklart att den befriar sig från all världslig belastning och från politik och kommersialisering och underhållningsverksamhet.

— Vi har mycket svårt att nå den grupp av människor som lever i framgång och är nöjda med tillvaron.

Finns det verkligen människor som är nöjda med tillvaron?

Ja, det märkliga är att det gör det. De lever för närvarande ett liv som överensstämmer med deras uppställda önsksningar. De har mål uppsatta framför sig som de strävar emot. De har ej bekymrat sig om att se bortom dessa mål. Men det kommer en dag även för dessa, då deras mål ej längre blir meningsfyllda och inga världslika siktmärken räcker till. Då kommer även dessa människor att vara mottagliga för frälsning.

Vad som då kan vara avgörande är det vittnesbörd som kristna gett, för i det läget gäller det Jesus eller Antikrist.

nen?

— Beskriva den...?

—...Det är ju så enormt...

— Gud vill uppenbara för oss att satans makt blir fullständigt tillintetgjord i församlingen. Så att en skara, om än liten, får uppleva den enhet i Anden som apostlagärningarna vittnar om. Då finns

Studera — praktisera

Se över bokshopparna!

— Några böcker vi
vill rekommendera:

Går man förlorad utan evangelium av J Oswald Sanders (Libris)	5:—
Guds gerilla av R Marshall Wilson (Evangeliiipress)	10:—
Andeutrustning och nådegåvor av Sigvart Riiser (EFS- förlaget)	9:—
På trons vädjobana av Eric Sauer (Halls förlag)	15:—
Jesus-bibeln. Nya testamentet (Evangeliiipress)	5:—
Den goda nyheten Nya testamentet på vår tids språk (EFS-förl.)	9:—
Lova Herren Sånghäfte (Trons Liv:s förlag)	2:—

Böcker av Watchman Nee:

Den kristnes frigörelse (Proklama)	5:—
Segrande liv (Libris)	11:—
Ett rikt kristenliv (Libris)	11:—
Trons liv (Libris)	8:—
Älska inte värden (Libris)	7:50

Alla dessa böcker kan beställas från oss. De flesta är billigare än ute i bokhandeln! Och alla är verkligt bra böcker.

MR:s Bokförlag AB

Box 1236

161 12 Bromma 12

Tel. 08/80 29 35

Maranatamöte
i ÖREBRO:

”HAN
BE-
GYNTE
OM
IGEN”

En sky uppståndelsevittnen drog
på tisdagen in i staden Örebro.
Det blev ett riktigt maranata-
möte med jubel och fröjd,
handklappning och tungotal.

Det var ett historiskt möte på
tisdagskvällen i Örebro — när-
kesmetropolen som genomkor-
sats av så många väckelsesigna-
ler alltifrån salig John Ong-
mans dagar, till slutet av fem-
tiotalet då den ”nyaste rörelsen”
hade sitt genombrott här.

”Han begynte omigen” stod

Arne Imsen proklamerar en ny början i Örebro.

det i Allehanda. 19.30 i Handsmakaren. Och handsmakare-lokalen i Medborgarhuset blev krukmakareverkstad när Han gav stora och små höga och låga kärl ny relief för att bli till hedersamt bruk i en den epok som stundar.

— Vi var väl en 40—50 som samlades här Örebro i förstone, mindes *Arne Imsen*.

Sedan kom genombrottet. Maranataropet kablades ut över landet. Jesu tillkommelse ryckte närmare och blev en försmäktande realitet för skaror av namnkristna — men även för ett släkte som aldrig hört Hans namn — och man tågade ut till Honom för att bära den smä-

lek som ett nyhedniskt samhälle och en ljum kristenhet mobiliserade. Väckelsen skördade många mogna kärvar även om förföljelsen krävde och hänsynslöst tog sitt.

Nu var Arne Imsen tillbaka med hela sin familj och en stor skara nyfrälsta. I den fullsatta lokalen fanns åtskilliga från den första tiden. Det var jubel och fröjd, handklappning och tungotal.

Och detta var en utmaning! Inte i ord utan i kraft. För vem kan förhindra en skara nyomvända att skina av renhet och smittande glädje? Det gör dom ju överallt där dom drar fram på gator och torg, ly-

ser och återspeglar bara det nya, rena som vanns på Golgata.

Och vem kan förhindra att maranatahjorden i Örebro nu intar de fria betesmarker som Herden själv utsett och köpt åt dem?

Mötena tillkom på initiativ av Maranataförsamlingen i Stockholm och vi tillbringade hela dagen i Örebro med gatumöten traktatspridning samt bön och bibelstudium utanför staden.

Förutom en rad vittnen från församlingen och ett trettiotal sångare förstärktes fronten av tältteamet från Västerås med *Jan Hafsahl* i spetsen.

Lasse Andersson

Utanför lägret med Jesus

Predikan av f d kyrkoherde G E Söderholm.

En Herrens kämpe av det "gammaldags radikala" slaget.

"Och fariséerna, prästerna och de äldsta i Israel, som dömde Jesus till döden, var mycket fromma och rädda att orena sig, så att de ej skulle kunna vara med och fira den heliga påskhögtiden. Därför stannade de utanför hedningen Pilati palats, då man fört Jesus dit för att dömas. De firade så påskhögtiden efter Guds ords föreskrift. De sjöng, de bad, de föreläste ur de heliga skrifterna, och de visade den djupaste andakt och vördnad för det heliga, allt efter fädernas sed och tro. O, vad allt gick högtidligt, allvarligt och andaktsfullt till. Men månne Gud fann behag i deras vackra gudstjänst, då de hade "korsfäst Härlighetens Herre"?

Och dock, hur lyckligt, om judarna var de enda, som handlade så blint, så dåraktigt och så farligt. Men ack, tyvärr: jorden är full av dylika gudstjänstfirande skaror. Vårt eget land är fullt av samma slags "gudstjänster". Ja, de flesta gudstjänster är fullkomligt lika dessa judars. Man samlas

till "gudstjänst".

Man sjunger psalmer och sånger, man beder, man lovar Gud, man läser hans ord, man predikar och lyssnar till predikan. Man talar även om Jesus, om Hans kärlek till syndare, Hans heliga liv på jorden, Hans undervisning, Hans korsdöd, Hans uppståndelse, Hans himmelfärd, Hans återkomst att döma levande och döda o.s.v.

Allt går så efter Ordet, efter fädernas heliga ordningar, så vackert, så högtidligt, så efter "konstens alla regler". O, vem förstår, att det väsentliga fattas, att alltsammans i grunden är ett fruktansvärt narrspele, en styggelse inför Gud, likafullt som de judiska kristusmördarnas gudstjänstfirande var det. O, hur hemskt.

Om mitt ibland dessa "kristna", gudstjänstfirande, andäktiga skaror en syndare verkligen anammar Kristus såsom sin levande Frälsare, tror på Honom, levande, personligt, och så begynner bekänna Hans namn, tillbedja och ära Honom i anda och sanning,

hur går det då?

Det blir oro "i lägret", och en sådan förpassas snart "utanför lägret", där han i själva verket redan befinner sig. Ty i och med att man finner Jesus, är man "utanför lägret", den enda plats, där Jesus är att finna.

Det är tyvärr ej blott den romerska kyrkan, som förpassat varje verkligt i Kristus levandegjord själ "utanför lägret", ja, kanske i fängelse eller upp på schavotten, eller bålet. Den lutherska har alldeles samma sinne. Om ej bålet och schavotten blivit Jesu sanna vänners lott, där den lutherska kyrkan fört den religiösa maktens spira, så ha dock Herrens heliga även där blivit utstötta såsom orena, villfarande, farliga, mindervärdiga, svärmiska. De hava ofta blivit föremål för bittert hat, och man har i sanning "bortkastat deras namn såsom orent för Människosönens skull". (Luk 6:22).

(Utanför lägret med Jesus, predikan hållen av G. E. Söderholm, 1920.)

FISKARNA ...

forts. fr. sid. 20

man knappt veta ur vilket sammanhang de är tagna.

"Då han nu vandrade utmed Galileiska sjön, fick han se två bröder, Simon, som kallas Petrus, och Andreas, hans broder, kasta ut nät i sjön, ty de voro fiskare."

Det är deras data och personalia. De var inte kända för någonting. De hade inga anor, ingen historia som kunde ge dem glans och härlighet.

Det heter: de var fiskare. Och de var sysselsatta med sitt fiske där vid Galileiska sjön, när Jesus kom vägen fram.

De saknade alltid, hade inga förutsättningar. Och ändock ägde de någonting.

Ty den människa finns inte, som inte har ett motstånd i sitt eget väsen. Ett brohuvud av motstånd i sitt eget väsen.

Forts. i nästa nummer

Tältguide -73-

UPPSALA

18 aug.—2 sept.
vid Fyrisvallen

LULEÅ

23 aug.—2 sept.

Norska gäster i Malmköping fr. v. Osmund Nyli, Ragnar Fianbakke och Knut Andersen.

Första gången i Malmköping

Kort samtal med tre bröder från Arendal, Norge

En av orsakerna till att vi är här i Malmköping är ett kassettband med väckelsesång från MRM, säger Osmund Nyli, från Arendal i Norge.

Det är två år sedan nu som det lilla kassettbandet kom i mina händer. Tonen i budskapet väckte mig. Jag fick omedelbart behov av att komma i kontakt med källan, så att säga.

Adressen stod på asken och via den prenumererade jag på Midnattsropet och där har jag följt

ert arbete under den senaste tiden och det har i sanning varit intressant.

— Nu är vi här och upplever gemenskapen med Maranata-folket.

Våra bröder från Arendal på Norges sydkust är tre till antalet. Knut Andersen, den äldste, Ragnar Fianbakke och Osmund Nyli, samtliga tillhör Missionsförbundet.

— Har upplevt mycket med Herren under veckan, säger Knut. Många frågor har fått svar. Frå-

gor om uppbyggnadsarbetet av Guds verk som är så viktiga. Jag har fått en ny vision och jag tackar Gud för väckande impulser, framförallt den som ledde oss hit.

— Vi är alla överraskade att Maranata har ett sådant djup. Och att vi skulle få uppleva vårt livs första, tysta bönemöte hos maranatafolket är otroligt. Vi har aldrig sett eller hört om något liknande. Men välgörande var det. Hoppas vi får möjlighet att komma igen.

nytt • kort • nytt • kort • nytt • kort • nytt • kort • nytt

☐ Kristenhetens tyngdpunkt glider alltmer mot tredje världen, visar ett nyligen publicerat statistiskt material. Inom kort kommer majoriteten kristna att finnas inom tredje världen.

☐ Vid Brattforshedens flygfält i Molkom har för fjortonde gången en "drive-in"-gudstjänst hållits. Mellan 300 och 400 personer deltog, de flesta sittande i sina bilar. Som ansvarig arrangör stod Svenska kyrkan, SMF och pingströrelsens församlingar i bygden.

☐ Konflikten i Mellanöstern går nu in i ett nytt skede. Gerillan prövar nya metoder med

upptrappade sabotagehandlingar inom israelockuperade områden, detta för att torpedera alla fredslösningar, som man tror kommer att gå över huvudet på palestinierna. Senast skedde mordet på Israels militärattaché i Washington.

Samtidigt möts man av allt brutalare vedergällingar. Enligt israeliska uppgifter har 60 % av gerillans ledare döts eller lemlästats sedan münchenmassakern.

☐ Demokratin håller på att vinna alltmer genklang inom Frälsningsarmén, kan man förstå av ett uttalande av Frälsningsarméns stabschef Arnold Brown vid en presskonferens

inför årskongressen. Brown prisade den nuvarande ledaren, svenskfödd generalen Erick Wickberg för att ha varit den som gjort mest för att utveckla demokratin inom rörelsen.

☐ Första målet är att få elever som vunnits för Gud inlemmad i den kristna grupp som finns på skolan. Därifrån få han själv ta ställning (!) till frågan om vilken församling han vill tillhöra. Vi är inte ute för att värva proselyter till pingströrelsen, försäkrar Rolf Ingesson, ledare för skolevangelisationen i City Pingstförsamling, inför höstens satsning.

Sprid budskapet

alla
kan
sälja

MIDNATTSROPET

— bli kommissionär

Vill du gå in i denna angelägna uppgift att sprida evangelium genom Midnattsropet?
Vi har alla anhöriga, vänner och arbetskamrater som måste nås av Guds frälsningsbudskap.
Som kommissionär erhåller du även 40 % av försäljningspriset på tidningen.

Ja, jag vill bli kommissionär och tar till s vidare .... ex. av Midnattsropet.

Kryssa för den ruta som passar dig:

- ☐ Jag är prenumerant
☐ Jag är ej prenumerant

Namn: .....

Bostad: .....

Postnr, adr.: ..... Tel.: .... / .....

MIDNATTSROPET, Box 1236, 161 12 BROMMA 12. Tel. 08/80 29 35. Postgironr 57 16 20.

Hur är det med kyrkorna i Brasilien?

Det är oerhörd kris för katolska kyrkan i Brasilien. Men också de protestantiska kyrkorna är i kris. (Protestant är fel ord, det finns inga protestantiska kyrkor mer).

Det är svårare att samla folk till kyrkorna nu. Och friluftsmöten blir allt sällsyntare. Det finns helt enkelt ett starkt motstånd. De protestantiska kyrkorna har förlorat visionen och de klarar inte heller av det här motståndet.

Studenterna i Sao Paolo, tex börjar opponera sig mot kyrkorna. De vill resonera sig fram, pröva ståndpunkter och företeelser. Detta är något alldeles nytt för Brasilien. Och det visar sig att de här evangeliska predikanterna har inga svar. De kan inte bemöta frågorna och ge skäl för sin tro.

Brasilien har varit ett väckelsens land?

Ja, det är ett land som upplevt många sådana uppräckningar. Det fanns förr en väckelseatmosfär, som skapade en särpräglad öppenhet, och det rörde sig om en tidsperiod av omkring 60—70 år. Det var den atmosfären, den elden, de första svenska pingstmissionärerna Daniel Berg och Gunnar Wingren hade med sig.

Men nu är det en annan tid.

Det växer upp en ny typ av människor nu i Brasilien. Det är människor som hämtat in en vid kunskap och som ser analytiskt på alla företeelser. Katolska kyrkan kan inte trycka ner dem, de ser rakt igenom falskhet och korruption. De ser sig omkring och ser allt det falska som kyrkorna bär fram och föregiver vara sant.

Att det är så stängt för kyrkorna beror också på en internationell företeelse, ett slags tidsanda, som vi känner igen inte minst från de europeiska länderna.

Men vi skall vara medvetna om att materialismen — fast det är inte riktigt rätt ord — i Sverige har överskridit gränsen för vad man tror människor orkar med —

men att det är på ett helt annat sätt i Brasilien. Där arbetar man för framsteg och folk är innerligt glada och tacksamma för varje materiellt framsteg. Det rör sig om en helt annan livsinställning.

En annan skrämmande företeelse som vi måste få med i sammanhanget är de spiritistiska och ockulta väckelserna som i dag går fram över landet som en följd av avfallet bland de evangeliska kyrkorna. Vårt hopp står nu till de fria planteringar Herren rest upp under den senaste tiden. Ett exempel är broder José Gonsalves arbete i Norra Minas. Det är inte utan att man vändas för verket däruppe. Satan arbetar via många kanaler för att ödelägga och underminera de tillfällena som erbjuds. Därför är det oerhört viktigt att vi får hjälp just nu i uppbyggnadsarbetet. Vi är inne i en tid av expansion. Nitiska evangelister går nya vägar. Möter folket mitt i dess vardag vilket skapar ett nytt förtroende. Men 99 % av dessa är evangelister. Vad vi saknar idag är erfarna bibellärare som kan leda församlingarna till en djupare kännedom i Ordet.

**Kom och upplev
solen
och grönskan på**

JOHANNELUND

— idyllen mitt i storstaden —

T Alvik, Buss 114 till Gesundaplan, adr. Missionsv. 24, Bromma (vid Svartviksvägen)

SERVERING OCH LOGI
Tel. 08/80 29 35

Öppet alla dagar
11.00—22.30

— Vi knyter därför stora förhoppningar till den planerade bibelskolan med Arne Imsen, slutar Ernst Höglander.

MISSIONÄREN

— ny tidning för skolungdom

Den måste du ha!

Utkommer var månad från MR:s förlag

Prenumeration: 10: — per läsår

Adress: MISSIONÄREN, Box 1236, 161 12 BROMMA

På grund av omläggningen till offset har detta nummer blivit något försenat. Vi ber om ert överseende. Red.

uppfyllas. Det är den som är angiven i 1 Kor. 1: 26—27.

"Ty betänken mina bröder, huru det var vid eder kallelse, icke många som voro visa efter köttet blevo kallade, icke många mäktiga, icke många av förnämlig släkt.

Men det som för världen var dåraktigt, det utvalde Gud, för att han skulle låta de visa komma på skam."

Guds princip är suverän. Han söker sig icke det bästa, men han söker sig det sämsta. Han tar icke det som är ärat och upphöjt på jorden, utan han tar det som ingenting är. Och han tar gärna det som är nedtrampat och bortkastat. Det är en huvudtanke i Guds utkorelse att han tar det som ingenting är. "Och de som i världen var svagt, det utvalde Gud, för att han skulle låta det starka komma på skam. Och det som i världen var ringa och föraktat, det utvalde Gud — ja, det som ingenting var — för att han skulle göra det till intet, som någonting var.

Ty han ville icke att något kött skulle kunna berömma sig inför Gud." 1 Kor. 1: 28—29.

Det här är den metod Gud vanligen använder. Han tar den som saknar traditioner. Den som står opåverkad och oförstörd.

All religion som har förlorat livet är en dödsfara för människan. Men Gud vet om vår belägenhet att låsas fast och stelna i former och då denna process har gått tillräckligt långt är det som om människor vore gjutna i betong. De kommer inte loss. Och det går inte att komma åt dem.

Därför ser vi hur Jesus börjar med människor som saknar tradition, som står opåverkade och fria från denna belastning. Och så börjar han sitt förunderliga verk och leder det fram till en härlig seger.

Traditionen den formar oss på alla områden. Den formar oss kulturellt, socialt, religiöst och moraliskt. Vi vet om den ständiga kamp som Jesus hade med den judendom som hade stelnat i ceremonier, ritualer och dogmer. Livet var begravt under dessa traditioner. Och Jesus hade en oerhörd kamp när han försökte nå de människor som var fastlåsta i det systemet.

Må Gud hjälpa oss att inte dö en andlig död på grund av att vi fastnar i religionens utanpåverk. Men att Jesus lever i oss och vi i honom. Att livets krafter verkar i oss, så att vi är rörliga och formbara och utvecklingsbara. Att vi inte stagnerar och fastnar, utan kan följa Jesus in i de underbara uppgifter som väntar oss var och en.

Det fanns ytterligare en förutsättning för att de här människorna skulle bli Jesu tjänare. Det var att de saknade kulturell skolning. Vi har ett typiskt igenkänningstecken som vi läser om i Apg 4: 13.

"När de sågo Petrus och Johannes vara så frimodiga och förnummo att de voro olärda män ur fol-

ket, så förundrade de sig. Men så kände de igen dem och påminde sig att de hade varit med Jesus."

I grundtexten står det att de var "okunniga och olärda". De kunde inte ställa upp i en debatt, de kände inte till retorikens lagar, de kände inte till logikens lagar. Men vad de hade sett och hört, det kunde oförfalskat vittna om.

De hade ingenting att falla tillbaka på. Ingen bildning, ingen skolning och ändock hade de en treårig skolning vid det universitet där Jesus var rektor. Det var en hård skola, och den satte djupa spår.

De saknade kulturell skolning och man kunde inte förväxla det budskap som de frambar. Det stod klart för envar att det som här fördes fram, det var inte någon filosofi, ingen livsåskådningslära, eller idé, det var ingen världsåskådningslära eller något sådant. Det var ett budskap som var befriat från all mänsklig visdom, men det hade en våldsamt kraft med sig.

De hade ingen möjlighet att emballera budskapet. Att stoppa det i en lyxförpackning. De hade ingen teoretisk bildning att falla tillbaka på. De var olärda män ur folket, men man kände igen dem och påminde sig att de hade varit med Jesus.

Har vi lärt känna Jesus så har vi fått någonting som man känner igen. Våra ord, våra proklamationer, de härledes till Jesus. Man känner igen Jesus i sången, i förbönen och i tillbedjan. Det är fritt från allt mänskligt prål, all tillgjordhet, allt uppstylat, märkvärdigt, allt som duperar och försöker imponera. Det är äkta, friskt och sunt. Det är frimodigt, oskuldsfullt och menlöst. Man känner igen Jesus!

Det är på det sättet att om man har förvärvat sig det vi kallar bildning, så har man samtidigt skapat sig en plattform att operera från, en plattform för egen berömmelse. Man har fått ett maktinstrument i sina händer, ett instrument man kan använda mot människor, men också mot Gud. Man kan använda det här och som regel gör också människor det. Så fort man har skaffat sig en examen, bygger man upp en plattform för självförhudning, för allt det som är typiskt för den här världen.

Det är en ytterst pinsam process för den som skaffat sig kunskap, att ödmjuka sig och bli som ett barn. Det är som om Gud inte nådde den människan. Hon har skaffat sig ett maktmedel som står emellan människan och Gud. Det borde inte vara så, men oftast är det på det sättet.

Vi ser att fromheten och kunskapen, var för sig, eler i förening, åstadkommer att vi blir oberoende av Gud, vi gör oss oberoende av honom.

Jesu lärjungar var också tomma blad ur en annan synpunkt. De var inte upphämtade ur någon känd och namnkunnig släkt. De lyftes helt plötsligt fram ur anonymiteten, ur det okända. De fanns inte i någon adelskalender, bar inga kända namn. Deras föräldrar nämns knappast och när de presenteras får

Forts. sid. 16

ISRAEL

24-9 – 8-10 1973

Specialresa till
specialpris

Jerusalem, gamla stan.

Bli med på resan till "det heliga Landet" och besök alla de välkända platserna som du läser om i Bibeln.

Upplev **HISTORIEN I NUTID** tillsammans med reseledarna **Arne Imsen** och **Gunno Anderzon**.

Vi åker med välrenommerade GDG. Jetflyget går från Köpenhamn, men anslutningsflyg finns. I Israel åker vi i luftkonditionerad buss och bor på 3-stjärniga hotell i Jerusalem, Tiberias och Natanya.

Vid anmälan deponeras 200 :— på pg 44 10 05-6 (Israelresan). Hela summan erlägges 14 dagar före avresedag.

För anmälan senast den 10 sept. 1973.

Anmälan och övriga upplysningar ring 08/80 29 35. Fråga efter Gunno Anderzon eller skriv till "Israelresan", G. Anderzon, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

"Den som sett och upplevt Israel vill absolut dit igen". Det är ett vanligt uttryck för en hemvändande Israel-resenär.

Israel, detta lilla land vid Medelhavets östra sida är fyllt med spännande platser. Blomsterprakt och tropisk värme, ödsliga ökentrakter och grönladda bergssluttningar i samma land inom sträckan av 30 mil är fascinerande.

Den av oss planerade resan börjar med en 7 dagars vistelse i Jerusalem med flera underbara utflyktsmål, därefter reser vi till Galileén, ett landskap med underbar natur och fantastiska människor. Man rör sig på oexploaterade områden.

Pris från Köpenhamn c:a 1.630:—.

Anslutningsflyg från Arlanda c:a 120:—.

I priset ingår resa, helpension, utflykter inträdesavg. dricks.

OBS! endast ett fåtal platser kvar OBS!

Jesus Folkets Halleluja Kör

MR's

MRL 2108

JESUSFOLKETS HALLELUJAKÖR:

Väckelsen är här/ Det som håller
liv i mig/ Glory, glory, glory/ Åra,
åra, åra/ Jesusfolkets hallelujakör/
Till harpors spel/ Det skall bli ett
härligt möte uti skyn/ Trist i verden
det er i vår tid/ Halleluja-land/
Min kung och jag/ Elden brinner/
När de frälsta tåga in/
Barnen sjunger:
Varje dag/ Jesus har en bok i him-
len/ Med Jesus i familjen/ Mara-
natabarnen/ Gud som haver barnen
kär

Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 108

MRL 2106

CHRISTINA SONESSON, IRENE OCH RUT-MARI DAHLBERG:

Om du förstod/ Vi går hand i
hand/ Kristallhavet/ O, härliga dag/
Vägen, sanningen och livet/ Övär-
dig/ Jesus är vägen/ Maria Magda-
lena/ Gudasonen/ Försent, försent
Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 106

MRL 2105

TOLV OMTYCKTA ANDLIGA SÅNGER:

A hvilken dag det blir/ Jag lever i
dag/ Sådan är Han än i dag/ Vi
reser hem/ Vem är Jesus/ O,
Golgata den platsen är/ I Egyptens
mörker/ Jag er fri, lyckelig/ Ske
Din vilja med mitt liv/ Ingen är så
full av nåd/ Jag vet att Jesus
lever/ All min synd Jesus tog/
Pris kr 22:50 (med moms)

Pris kr 22:50 (med moms)

Kassettband KB 103

MRL 2102

CHRISTINA SONESSON:

Pilgrimmens längtan/ Men om Du
kom just nu/ Om jag ägde allt/ O
rena mitt hjärta/ Se det väller fram
en flod/ En gång jag levde utan
frid/ Kommen till mig/ I glans och
i åra/ När morgonen kommer/ Jag
kan aldrig aldrig glömma/ Mannen
Jesus/ Ej jag räds/
Pris kr 32:50 (med moms)

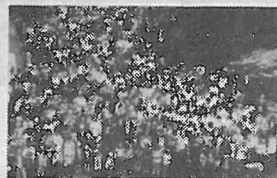
Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 102

LIVE-LP à 13:50

Åter till BIBELN

Maramatataförsamlingens vänner i Malmköping

MR's

Maimköpingsveckan 1969

MRL 2104 mono

JESUS är uppstånden

Maramatakonferens med

SÅNG O MUSIK
WEDNESBÖRD

Pingstkonserten 1966

MRL 2103 mono

Maranatamöte i radio
MRL 2101 mono

(Ovanstående skivor finns även på kassettband)

MR's
musikproduktion
161 12 Bromma, Tel. 08/80 29 35

Vi måste undervisas så att vi kan undervisa

Gud kallar oss idag till människofiskare.

Inte minst: kallar Gud ungdomen, till att inhämta kunskap i Ordet och sitta vid lärarens fötter och ta del av Jesu undervisning.

Men det är inte teologi det är fråga om, inte heller kyrkohistoria, utan något fullständigt annat: Jesu evangelium och blod som verkar idag och frälser, uppväcker, förvandlar och ger liv.

Med det evangeliet skall vi gå ut, i Gudserfarenhet, kunskap och kraft och tala till vår tids människor. Därför samlas vi till bibelskola nu i höst, unga och äldre, vi som redan är ute på fältet och

vi som trängtar att få gå ut och tjäna Gud. Men det skall du veta att missionärer det är vi allesammans. Varje kristen är en missionär. Mission, det är att vittna på arbetsplatsen, ute bland människor och i grannskapet där jag bor. Därför måste vi lära känna vår bibel. Vi måste undervisas, så att vi kan undervisa.

Välkommen!

Ring eller skriv till
Maranataförsamlingen, Stockholm
Box 12 36 161 12 BROMMA 12.
Tel. 08/80 29 35

Till adressaten:
Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:
Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till Midnattsropet
Box 1236, 161 12 BROMMA 12

Där sitter hon människan ...

JORDENS DIRIGENT människan låser in sig i förortsvillan och tronar på sitt utträttade verk

Där sitter hon, människan, i vardagsrummet, belyst av TV-skenet, och lyssnar till välansade linluggskommentatorer som talar i blyxtbilder om dagens politiska fisknät.

Där sitter hon, människan, med familjen omkring sig, och stugvärmen, och brasilianskt kaffe på spisen, höstlöven prasslande ute på gruset, morgondagens arbetsuppgifter groende, sportextra klockan 22,00, och Agatha Christie vid sovrumslampan.

Det är hon, människan, som morgontrött vandrar ut till sin röda Volvo 144, och spinner iväg till jobbet. Det är hon människan, som på eftermiddagen låser upp dörren till förortsvillan, bland höstlöven på trappan, och plockar in matkassar från OBS, och sjunker ner i en fåtölj och förstrött bläddrar i DN medan frun kokar potatis och lagar köttbullar.

Det är hon, människan, som av sin tro byggt en mur mot Universum. Det är hon, människan, som vill ha det som hon har det. Det är hon, människan, som tror på sig själv.

Det är den människan som bär den här

världen på sina axlar.

Det är den människan som stängt sig bort från Gud. Det är den människan som inte hör Guds röst. Det är den människan som av sin tro byggt den här världens stöttepelare.

Men Gud kallar människor. Han kallar människor till frälsning i Jesus Kristus.

Och människor kommer och hör Guds röst, genom de vittnen som Han har här på jorden. Och några förstår. Några ser ett ljus.

Vilka är det som ser ett ljus när Guds vittnen predikar för dem?

Det är sådana människor som skådat denna världens innersta rot och sett att den tro som den lever på är lika förgänglig som morgondagen och att hoppet redan är söndertrampat av blodsbesudlade händer.

De har ingen tro kvar och därför förstår de att lyssna.

Det är då Jesus ger dem livets gåva: frälsningen.

Vad innebär det?

Detta enkla, men också ofattbara: Jesus ger dem tro, gudomlig tro, som rycker dem upp ur världens gyttor och ger dem kraft att leva under Guds fostrarhand.

Bjb